

Kis Újság
1949. MÁJ. 15

Pillanatsfelvétel

Tabáni park

Valamikor itt kangargott a Hadnagy-, Aranykacsá-, a Holdvilág-, Arok-, Fehérsas- meg a többi tabáni utca. Egyik-másikat meg sem illette az utca elnevezés, sikátor volt csupán, köz, amelyen pár másodperc alatt végigmént az ember. Romantikus apró házak sorakoztak egymás mellé, a falakon repkény zöldelt, s a következő udvarokon a dézsákba ültetett leanderek rózsaszín virágja villant.

A májusi éj, amely most kék kárpitként borul a parkra, s a Gellérthegyre, amelynek lábánál támaszkodtak meg a roskatag kis házak, így kéklent akkor is, amikor Giovanni Jacopo Casanova de Seingalt lovag andalgott erre Mária-kával, a hadnagyutcai hentes csillogószemű lányával. Ilyen volt a májusi éjszaka akkor is, amikor nyenccek igyekeztek halpaprikásra a Felső-Avarhoz, idei libasültre a Hullám- meg a Kőműves-utca sarkán levő Frau Godlhoz, vagy rántott csirkére Albeckerhez, ahol Burghardt és Meister, népszerű nevükön Kiki és Mogyi, gitározott, meg citerázott. Lejjebb, Görög-utcában, a Kereszt-lér közelében néhány meghitt hirlapíró barátjával, Krausz Poldi híres Mélypincéjébe ballagott jójajta csatárkái szilvánira Krudy Gyula úr, aki immár tizenhat esztendeje a Kerepesi-úti temetőben álmodik a Tabánról, Óbudáról, a nyírségi kisasszonyokról és Podolin havas háztetőiről.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *- ezél*

Cím: *Tabáni park*

Forrás: *Kis Újság*

1949. V/15

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

725.091

"1949"

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

„A városkép” — ahogy hivatalosan nevezik — nagyon megváltozott azóta. A meredek utcákat, a dűlendező viskókat gondosan ápolt, szép park váltotta fel. Puha pázsitból nőtt smaragdcsöngyeg mindenfelé. Most még orgonákkal úszik a levegőben, de nemsokára már virítanak a rózsák, nyílik a kékszemű lenvirág és kidugja fejét a török pirosító. Padok fehérlenek, s a padokon szerelmes párok. Ezt nem tudta megváltoztatni a városkép. A Tabán azelőtt is a szerelmeseké volt, s a tabáni parkban most is szerelmesek bujnak össze. Az egyik padról áthallik a beszélgetésük.

— Vasárnap kirándulunk, Eszti! —

— És korán találkozunk! A szokott helyen?

— Dehogyan is! Hiszen előbb dolgozunk van! Nekem az Attila-utcában, az iskolában kell jelentkezni, neked az Attila-körúton, a vendéglőben... Majd értes meggyek!... Tudod már, mit kell csinálnod?... Nem kell semmiféle jelet tenni, csak összehajtod, beteszed a borítékba a szavazólapot és bedobod az urnába...

— Tudom, mindent tudok már!

A jó hangja hamiskásan cseng:

— Azt is, hogy nagyon szerettek?

— Azt is... — visszhangzik hal-

kan a lány szava.

Aztán karonfogva hazafelé indul-

nak. A tabáni fények csillognak

utánuk.

—ezél